

concinnitudo, inis. subs. f. ETYM concinnare; a Cicerone creatum, qui postea concinnitas *maluit*; a κομψεία 'comitas in agendo et loquendo'. DLAT concinnitas. [FREQ minima 1^{indicium} 0,06^{/d.c.m.}] ¶ RHET *troporum lasciuiosus usus • uso abusivo de los recursos literarios* [SIM concinnitas^{a2}] 85 Cic Inu 1.25. Exordium sententiarum et grauitatis plurimum debet habere et omnino omnia, quae pertinent ad dignitatem, in se continere, propterea quod id optime faciendum est, quod oratorem auditori maxime commendat; splendoris et festiuitatis et concinnitudinis minimum, propterea quod ex his suspicio quaedam apparationis atque artificiosae diligentiae nascitur. 📖 VICTORIN Rhet Cic 200. SPLENDORIS ET FESTIVITATIS ET CONCINNITUDINIS MINIMUM. In exordio, inquit, nihil splendidum, nihil diligenter accuratum habere debemus, ne ipsa dicendi diligentia diffidentiam negotii demonstremus.